

سه‌شنبه اول مهر ۱۴۰۴ | ۳۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۷

گزارش یک

در یک تحول بی‌سابقه، چند کشور غربی در کمتر از ۲۴ ساعت اعلام کردند که کشور فلسطینی را به رسمیت می‌شناسند؛ اقدامی نمادین و ظاهراً ریاکارانه که تحت فشار افکار عمومی انجام شد. حالا شمار دولت‌هایی که فلسطین را به رسمیت می‌شناسند از عدد ۱۵۰ عبور می‌کند، تحولی که اسحاق هر تزوگ، رئیس رژیم صهیونیستی را مجبور کرد آن را «روزی غم‌انگیز» برای اسرائیل توصیف کند، نزدیک به تعبیری که بنیامین نتانیاهو حدود دو سال قبل درباره هفتم‌اکتبر به کار بر د.
نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی ضمن تهدید متحدان اسرائیل، هشدار داده که «حساس فاصله میان متحدان و ما، هیچ‌گاه قابل‌جبران نیست» و البته به وزیرانش دستور داده که سکوت کنند. اسرائیلی‌ها منزوی‌ترین دوره‌خود را از زمان تأسیس، سپری می‌کنند، به گزارش «جوان»، جهان روز یک‌شنبه و دیزور، شاهد یک رویداد استثنایی، یعنی به رسمیت شناختن کشور فلسطین از طرف کانادا، استرالیا، انگلیس و پرغال بود تا شمار کشورهایی که فلسطین را به رسمیت شناخته‌اند، به عدد ۱۵۰ برسد. برخی کشورهای دیگر از جمله فرانسه، مالت و بلژیک هم وعده کرده‌اند که در نشست‌های مجمع عمومی سازمان ملل تا پایان سپتامبر، فلسطین را به رسمیت بشناسند که بنا به روایت الجزیره تعداد به رسمیت‌شناسندگان فلسطین روی کاغذ به عدد ۱۵۹ نیز خواهد رسید.
سختگویی وزارت خارجه آمریکا که کشور از نزدیک‌ترین متحد رژیم صهیونیستی است و همچنان مقابل همین اقدام نیم‌بند غربی مقاومت می‌کند، به رسمیت شناخته شدن کشور فلسطین از سوی هم‌پیمانان آمریکا را نمایشی خوانده و «فیلپ لازاریتی» کمیسر اژانس امدادسانی به آوارگان فلسطینی(آنرو) نیز گفته که با اینکه از به رسمیت شناختن کشور فلسطین استقبال می‌کند اما اگر این‌تس در نوار غزه محقق نشود، به رسمیت شناختن کشور فلسطین فایده چندانی ندارد. با همه اینها، این واقعت که رژیم صهیونیستی منزوی‌ترین روزهای خود را طی هشت‌دهه گذشته سپری می‌کند، قابل‌انکار نیست. اسحاق هر تزوگ، رئیس رژیم صهیونیستی گفته که به رسمیت شناخته شدن کشور فلسطین از طرف دولت‌های غربی روز غم‌انگیزی را برای حامیان صلح رقم زد، آن را به حمایت حماس گرده زد و گفت که این حرکت باعث تحقق صلح نخواهد شد.
ایتمار بن گویر، وزیر امنیت داخلی رژیم صهیونیستی گفت که اگر نخست‌وزیر اسرائیل بوم، همین الان تصمیم بزنه داشت ابو مازن (محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین) را مدام می‌زد، نخست‌وزیر اسرائیل هم که پیش‌تر، این کار کشورهای غربی را جایزه دادن به حماس برای ۱۷۰۰ نیروی دریایی ما با ساخت ناوشکن‌های چندمنظوره و تشکیل نخواهد شد و بعد هم جلسه‌ای فوری و محرمانه بدون حضور بن‌گویر، وزیر امنیت داخلی و اس‌موتز یچ، وزیر دارایی برگزار کرد، تحولاتی که نشان از نگرانی کم‌بافه تل‌آویو دارد. حتی یائیر لاپید، رهبر اپوزیسیون این تحول را «فاجعه‌ای دیپلماتیک، پاداشی برای ترور»

خواند که البته به نظر او نماد پایان کلی حمایت سیاسی از تل‌آویو است. رضا ابو راس، یک دانشمند علوم سیاسی فلسطینی به الجزیره می‌گوید: «به رسمیت شناختن در این مورد مهم است زیرا متحدان نزدیک ایالات متحده تاکنون آن را تا روز پس از توافق مذاکره شده به تعویق انداخته‌اند.» او می‌گوید: «مهم‌است زیرا این کشورها صف خود را شکستند. از نظر تأثیر آن، اسرائیل خود را منزوی‌تر می‌بیند و من فکر می‌کنم این معنادار است.»

■ **بقیه اقدامات نمادین**
دیروز همزمان با موج بی‌سابقه به رسمیت شناختن کشور فلسطین، بیش از ۲۰ شهرداری در فرانسه در اقدامی نمادین، پرچم فلسطین را بر فراز ساختمان‌های خود به اهتزاز درآورنده اقدامی که در تضاد مستقیم با دستور وزارت کشور این کشور قرار گرفت.
شهر دار شهر «نانت» از حزب سوسیالیست، در پیامی در شبکه‌اجتماعی ایکس نوشت: «نانت در حمایت از این تصمیم تاریخی جمهوری فرانسه، امروز پرچم فلسطین را به اهتزاز درآورده است.» هزاران نفر در پاریس برای به رسمیت شناخته شدن کشور فلسطین راهپیمایی کردند و در لندن هم، ده‌ها نفر از دیپلمات‌ها، نمایندگان پارلمان انگلیس، فعالان سیاسی و اعضای جامعه فلسطینی مقیم این کشور، روز دوشنبه در مراسمی مقابل سفارت فلسطین در لندن، شناسایی رسمی این کشور از سوی دولت انگلیس را جشن گرفتند.
راهپیمایی گسترده‌ای هم در استرالیا در حمایت از فلسطین و مطالبه پایان نسل‌کشی در غزه بر گزار شد. در انگلیس، برای نخستین بار دولت این کشور نام فلسطین را در جای‌اراضی اشغالی فلسطین در نقشه‌های

رسمی خود در فضای مجازی درج کرد.
اتحادیه عرب ضمن استقبال از این موج، گفته که به رسمیت شناختن کشور فلسطین یک اشتباه تاریخی را اصلاح می‌کند. «جاسم الیدیوی» دبیر کل شورای همکاری خلیج فارس، این اقدام کشورهای اروپایی را موضوعی جسورانه دانست و تأکید کرد که این اقدام تحول تاریخی مهمی برای تحقق عدالت و مشروعیت بین‌المللی و تثبیت حق ملت فلسطین برای تعیین سرنوشت و تشکیل کشور مستقل به پایتختی قدس شرقی است و از سایر کشورها نیز خواست این اقدام را اتخاذ کنند.
وزارت خارجه کویت نیز در بیانیه‌ای گفته از به رسمیت شناخته شدن کشور فلسطین از طرف انگلیس، استرالیا و کانادا استقبال می‌کند و آن را گامی در جهت تقویت مشروعیت و صلح در منطقه و حمایت از تلاش‌ها برای ارض‌تسلیم در دولت می‌داند. همچنین وزارت خارجه عمان از این اقدام کشورهای اروپایی استقبال و تأکید کرد: «این تحولی بسیار مهم در راستای تلاش‌های بین‌المللی برای تحقق راه‌حل تشکیل دو دولت و تقویت قواعد امنیت و صلح در منطقه است.»
بایان حال فلسطین، محتاطانه به این‌ت تحول واکنش نشان داده‌اند. گوئو جیاگون، سخنگوی وزارت خارجه چین گفته که یکن بر این باور است که در شرایط کنونی باید برای تحقق مناسجه‌ای در این باره که تلاش‌شود تا از شدت فاجعه‌انسانی کاسته شود و از کشورهایی که نفوذ ویژه‌ای بر رژیم اسرائیل دارند خواست تا مسئولیت‌های خود را جدی بگیرند و اصل «فلسطینی‌ها باید سرزمین فلسطین را اداره کنند» بدرستی اجرا شود. «دمیتریو بسکوف»، سخنگوی کرملین در جمع خبرنگاران گفت: «ما همچنان

به قطعنامه‌های اساسی شورای امنیت سازمان ملل متحد متعهد هستیم و به موضع بین‌المللی در مورد امکان حل مسئله فلسطین و اسرائیل بر اساس رویکرد دو دولتی پایبندیم.»
■ **بعداز ۱۰۸ سال؟!**
کی بر استعمار، نخست‌وزیر انگلیس گفته که «من اعتراف می‌کنم که تصمیم اتخاذ شده برای به رسمیت شناختن کشور فلسطین نگرانی‌هایی را برای بسیاری در «اسرائیل» ایجاد خواهد کرد» ولی بعد از چندین دهه، این را هم گوشزد کرده که «صلح دائمی تنها راه برای امنیت «اسرائیل» در کنار یک کشور فلسطینی است که قابلیت زندگی کردن دارد و حرکت به سمت صلح عادی‌سازی روابط بدون به رسمیت شناختن فلسطین در کنار «اسرائیل» امکان‌پذیر نیست.»
جرمی کوبرن، عضو مجلس عوام انگلیس معتقد است که به رسمیت شناختن کشور فلسطین توسط انگلیس گامی رو به جلواست ولی تأکید کرد که آزادی مردم فلسطین به تصمیمات قاعده امنیت و صلح در منطقه است. «الجزیره مباشر» گفته که «کشورهایی که برای به رسمیت شناختن کشور فلسطین پیشقدم شده‌اند، موظفند برای پایان دادن به اشغالگری اسرائیل اقدام جدی انجام دهند.» «ولید جنبلاط»، رهبر دروزی‌های لبنان پس از این هم جلوتر گناشته و گفته که بعد از گذشت ۱۰۸ سال از جنایت «پایانه‌یالغور» (تشکیل رژیم جلعی در فلسطین) در حق ملت فلسطین، شناسایی کشور فلسطین از سوی انگلیس، چیزی جز آواز یک راکازی تاریخی محض نیست. محمدالمصری، استاد مؤسسه تحصیلات تکمیلی دوحه،

شماره ۲۴۰۶ | روزنامه جوان

انزوای «تاریخی» اسرائیل در آستانه ۱۷اکتبر

رئیس رژیم صهیونیستی در واکنش به به رسمیت شناختن کشور فلسطینی: این یک روز غم‌انگیز است

به الجزیره گفته که این اقدام عمدتاً نمایشی است و تأکید کرده که «من فکر می‌کنم انتها تحت فشار فزاینده‌ای از سوی جامعه بین‌المللی و همچنین از سوی مردم محلی خود برای انجام کاری هستند.»
کریس اوسیک، محقق آزاد در تحقیقات Forensic Architecture و Bellingat در مورد فلسطین و اسرائیل مشارکت داشته نیز، به الجزیره می‌گوید: «من همچنان نسبت به اقداماتی مانند تحریم‌ها، ممنوعیت تسلیحاتی و اجرای منطقه پرواز ممنوع در فلسطین اشغالی با انتقادی از نیروهای جامعه بین‌المللی برای کاهش رنج مردم بدبین هستم.»
رضا ابو راس، یک دانشمند علوم سیاسی فلسطینی هرچند آن را به عنوان «اولین گام» مفید می‌داند ولی این را هم گوشزد کرده که به رسمیت شناختن هیچ امتیاز جدیدی برای سازمان ملل متحد به ارمغان نمی‌آورد و همچنین فلسطین را قادر نمی‌سازد که عضو نهادهای بین دولتی جدید شود – نه بدون حمایت ایالات متحده.» او توضیح داد: «فلسطین در حال حاضر یک «کشور ناظر غیرعضو» است. برای عضویت کامل، توصیه شورای امنیت سازمان ملل متحد او به دنبال آن رأی مجمع عمومی سازمان ملل متحد لازم است که با توجه به قدرت وتوی ایالات متحده، حداقل بعید به نظر می‌رسد.»
جیمز دورسی، تحلیلگر ارشد مسائل خاورمیانه، در گفت‌وگویی با رسانه‌های جهانی گفته که این به رسمیت شناختن «انزوای (اسرائیل) را عریان‌تر کرد.»

■ **الحاق کرانه باختری**
بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل گفته که بخشی از پاسخ ما به به رسمیت شناخته شدن کشور فلسطین الحاق کرانه باختری و نوار غزه به خاک اسرائیل خواهد بود. «اسرائیل کاتس» وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در جریان حضور خود در مسجد ابراهیمی به همراه رؤسای شورای شهر کهای صهیونیست‌نشین گفت من با اعمال حاکمیت بر کرانه باختری موافق هستم و کانال ۷ رژیم صهیونیستی گزارش داد که اطرافیان نتانیاهو احتمال می‌دهند نخست‌وزیر در واکنش به شناسایی کشور فلسطین از سوی برخی کشورها، حاکمیت تل‌آویو بر بخشی از کرانه باختری را تحمیل و اعلام خواهد کرد. هم‌زمان یک مسئول صهیونیست در گفت‌وگو با شبکه اس‌کی‌ان یونان انگلیس گفت که الحاق بخشی یا کامل کرانه باختری در دستور کار دولت نتانیاهو است. شبکه ۱۵ تلویزیون رژیم صهیونیستی هم گزارش کرد که مارک روبیو، وزیر خارجه آمریکا به اسرائیل چراغ سبزی برای اعمال حاکمیت بر کرانه باختری نشان داده است. در مقابل، رسانه‌های عبری فاش کردند که عربستان پیامی همراه به تل‌آویو ارسال کرده و هشدار داده است: هر گونه اقدام برای الحاق کرانه باختری و غورارندن، درهای عادی‌سازی روابط را خواهد بست و حتی ممکن است به اقداماتی مانند بستن حریم هوایی منجر شود. ایوت کوپر، وزیر خارجه بریتانیا، می‌گوید به اسرائیل هشدار داده است که به‌تلافی تصمیم لندن در خصوص به رسمیت شناختن فلسطین، اقدامی برای الحاق بخش‌هایی از کرانه باختری انجام ندهد.

هشدار ترامپ و تحریم‌های ضد روسی اروپا

سیگنال جدید شکست صلح در اوکراین

با تیره تر شدن چشم‌انداز صلح در جنگ اوکراین، شکاف میان غرب و روسیه نیز ایجاد تازه‌ای یافته است. در همین فضا، ترامپ هشدار داده هر گونه تشدید یو‌ا‌ر‌وی‌سی یا مسکو را یا پشتیبانی از دولت‌های بالتیک پاسخ خواهد داد. همزمان، بر وکسل با تصویب بسته جدیدی از تحریم‌های اقتصادی علیه کرملین نشان داد که امید به آتش‌بس همچنان در ده‌ای از ایتام باقی مانده است. دونالد ترامپ، پس از نشست «الاسکا» و دیدار با ولادیمیر پوتین همتای روسی خود مدعی بود طی دو هفته آینده جنگ او کر این تمام خواهد شد و از نتایج این نشست برای صلح‌طلبی خود استفاده می‌کرد ولی تحولات سیاسی و میدانی نشان می‌دهد که دو طرف هر روز از صلح دورتر می‌شوند. به گزارش خبرگزیر آنا تولتوی، ترامپ یکشنبه شب در پاسخ به این سؤال که آیا در صورت ادامه تشدید تنش‌ها توسط مسکو به دفاع از لهستان و کشورهای بالتیک در برابر روسیه کمک خواهد کرد، گفت: بله، این کار را خواهیم کرد. ترامپ پیش‌تر در واکنش به ادعای استونی مبنی بر ورود سه جنگنده روسیه به حریم هوایی این کشور، چنین حوادثی را در دسرساز خوانده بود.

این در حالی است که وزارت خارجه استونی روز شنبه در اعتراض به ورود جنگنده‌های روسی که به ادعای این کشور حضور آنها ۱۲ دقیقه در حریم هوایی‌اش به طول انجامید، دو دیپلمات روس را بازداشت کرد. این حادثه در واکنش به ادعای روسیه است که نگرانی‌ها درباره گسترش خبر دادند؛ مسئله‌ای که نگرانی‌ها درباره گسترش جنگ اوکراین را تشدید کرد. پیش‌تر نیز لهستان مدعی شده بود که پهپادهای روسی حریم هوایی این کشور را نقض کرده‌اند.

اظهارات اخیر ترامپ درباره جنگ اوکراین بار دیگر بحث‌ها پیرامون اهداف واقعی واشینگتن را داغ کرده است. او با لحن هشدارآمیز نسبت به حمایت از اعضای شرقی ناتو در برابر روسیه عملاً نشان داد که در واشینگتن امید چندانی برای پایان

شماره ۲۴۰۶ | روزنامه جوان

تزویر اروپا در قضیه فلسطین

بالاخره دولت‌های اروپایی با تأخیری فراوان (اگر مبنای پیمان اسلو بدانیم) دولت فلسطین را به رسمیت شناختند تا به هده‌های مکرر خود از حمایت آنچه که راه‌حل دودولتی خوانده می‌شود، جامه عمل پوشانده باشند اما فارغ از دیر هنگام بودن این حرکت، بررسی شواهد و قرائن نشان از این دارد که این اقدام یکی از مزورانه‌ترین اقدامات سیاسی دول اروپایی است. این تزویر، اهداف کلیدی زیر را دنبال می‌کند:

شواف و کسب پرستیژ: حکومت‌های اروپایی پیش‌تر هم با روی آوردن به حکومت مسودی حملات صهیونیست‌ها به مدارس یا بیمارستان و خبرنگاران در تلاش بودند خشم و فشار افکار عمومی داخلی را که ناشی از تصاویر و گزارش‌های انسانی بحران غزه است، مدیریت کنند، به‌ویژه اینکه از بهره‌برداری جریان چپگرا از این مسئله در انتخابات کشورهای مختلف هم ترس داشتند. بنابراین به جز دولت چپگرای اسپانیا، باقی کشورهای اروپایی ممکن است اتفاقاً با مشورت موساد و لابی صهیونیستی این اقدام را انجام داده باشند تا ضمن آنکه فشار شکنی کرده و برای مدتی افکار عمومی مطالبه‌گر را بازی داده باشند، سوار بر موج روتشنگران و دانشجویان و طبقه متوسط آگاه از سوبویی می‌خواهند زُست تقابل با ترامپ بگیرند و از طرفی نمی‌خواهند مسیر تقابل مستقیم و واقعی با سیاست خارجی آمریکا در دفاع از متحد استراتژیکش را باز کنند؛ بنابراین راه سومی را انتخاب می‌کنند: این شواف می‌تواند مطالبه اصلی یعنی قطع همکاری‌های امنیتی یا اعمال تحریم‌های سخت بر رژیم سفاک صهیونیستی را به تأخیر بیندازد و به تحریک آمریکا علیه اروپا هم منتهی نشود. اگر فرض کنیم اروپایی‌ها صادقانه و بدون هماهنگی با موساد چنین اقدامی کرده باشند، که در این صورت باید از بسته اقدامات تحریمی جدی به عنوان پیوست این اقدام خود علیه اسرائیل هم رونمایی می‌کردند، این نشانه اوج خفت اروپاست که به دنبال امنیت عایداری از آمریکا در برابر روسیه از خشمگین کردن آمریکا حذر می‌کند.

مسئولیت‌زدایی و پوششی بر کمک‌ها: اگر چه شماری از پایتخت‌های اروپایی در لغف از پایان اشغال و احقاق حقوق فلسطینیان سخن می‌گویند، اما در عمل با اجتناب از اقدامات قاطع و تحریمی (قطع همکاری‌های نظامی- امنیتی- تحریم‌های گسترده تسلیحاتی یا فشار اقتصادی مؤثر) نه تنها مسئولیت خود در لزوم تدوین بسته واکنش‌های قاطع را به حاشیه می‌برند بلکه تلاشی مزورانه انجام داده‌اند برای ادوام کمک‌ها و رابطه تحت پوشش امنیتی و نظامی‌شان با اسرائیل.

زندندمانی از پروژه محضتر سازش: یکی از انگیزه‌های صریح پشت به رسمیت‌شناسی دولت فلسطین را می‌توان در این سخنان امانوئل ماکرون جست که به‌صراحت گفته افتتاح سفارت فرانسه در فلسطین را به «آزادی گروگان‌ها» منوط کرده است.
ادوام جنایات اسرائیل از سران تشکیلات کاملاً مشروعیت‌زدایی کرده است و اعتبار مقاومت نه فقط در کرانه باختری که در کل جهان عرب و بلکه جهان افزایش یافته است. بنابراین فشار به حماس به منظور فرسوده‌سازی یا اقبال فرسوده‌نمای الگوی مقاومت، تقویت و آبرودهی مجدد به جریان سازش و رهبری تشکیلات خودگردان و مشروعیت بیشتر به جریان به شیوخ عربی با زنده‌نمایی از پروژه محضتر سازش، هدف اصلی سه کشور اروپایی از اقدام خود در به رسمیت شناختن فلسطین است.

پیش‌خبرید سهام در آینده «بدون مقاومت». پذیرش دولت فلسطینی (بدون تنحیج اجرائی و بدون واقعی بر اشغالگر) و اقدامات نمادینی چون برافراشتن پرچم فلسطین به‌سرعت می‌تواند به خوراک رسانه‌ای تبدیل شود و می‌شود از آن «سنسازوری» حیثیتی برای رژیم‌های سازشکار عربی ساخت که تحت فشار افکار عمومی‌شان مستأصل شده بودند. این کسب حیثیت در حالی است که حداقل تغییر هم در میدان رخ نداده است و اسرائیل در حال بلعیدن غزه و آماده شدن برای انجام همین کار درباره کرانه باختری و جنوب سوریه است. اروپا هم به زعم خود در «پاک‌کشی» برای تقابل با محور مقاومت به همراهی این شیوخ عربی احتیاج دارد چون باید توجه داشت به رغم اینکه اروپا و آمریکا در بحث موجودیت اسرائیل شک ندارند، اما دولت‌های اروپایی رویکرد نرم‌تری در توجیه این موجودیت قائلند و در عین حال، نمی‌خواهند همه تغییراتی که به زعم خودشان در آینده بدون مقاومت غرب آسیا شکل می‌گیرد کاملاً امریکایی باشد و به اصطلاح می‌خواهند برای خودشان نوعی سهام در این تغییر شکل پیش‌خبرید کرده باشند. مخلص کلام اینکه آنچه اروپا اسروز انجام می‌دهد عمدتاً ترکیبی از مدیریت مزورانه افکار عمومی داخلی، بازی با بازارهای دیپلماتیک و تلاش برای بازی‌از طرفت‌های سیاسی فلسطینیان است؛ نه‌آنکه برای برنامه جامع برای پایان دادن اشغال یا اجرای عدالت کیفری نسبت به عاملان جنایات در فلسطین و تحقق یک فلسطین مستقل و آزاد. حتی اگر فرض کنیم این سیاست‌ها با هماهنگی موساد نباشد، از آن جهت که اقدامات قاطع بین‌المللی (مثل قطع همکاری‌های نظامی-تحریم‌های هدفمند یا ارجاع قضایی) همراه نیست، قطعاً برای کابینه‌فعلی در تل‌آویو چراغ سبز به «پذیرفتنی بودن» عملیات‌های تهاجمی بیشتر خواهد شد.

اخبار کوتاه

■ **سیگنال مثبت عربستان به حزب‌الله لبنان**

منابع رسانه‌ای لبنان اعلام کردند که فرستاده عربستان سعودی در لبنان گفته است که خون شیعیان مانند خون مردم عربستان سعودی است.

روزنامه الجدید لبنان در شماره دیروز خود نوشت که یزید بن‌فرحان در جمع دیدار کنندگان با خود تأکید کرده است که خون شیعیان مانند خون اهالی عربستان سعودی است و عربستان سعودی نمی‌تواند به سمت درگیری با لبنان سوق پیدا کند. الجدید می‌افزاید که شاهزاده یزید بن‌فرحان فرستاده سعودی، در جمع بازدیدکنندگان خود گفت که پادشاهی سعودی سیاستی باز برای گفت‌وگو در پیش گرفته است، البته به شرطی که گفت‌وگو «دولت با دولت» بوده و از موضع دولتی باشد که نهادهای قانونی لبنان نماینده آن هستند. بن‌فرحان در این زمینه بر اهمیت و نقش نبیه بری، رئیس شیعی پارلمان لبنان تأکید کرده و از مثبت بودن رابطه مستمّر بین دو طرف صحبت کرد. وی ادامه داده است که بازسازی جنوب لبنان پس از محدود شدن سلاح، از طریق گفت‌وگو با نبیه بری به عنوان یک دولتمرد لبنانی انجام می‌شود. او گفته است که خون شیعه مانند خون سعودی است و عربستان سعودی نمی‌تواند به سمت درگیری در لبنانی سوق پیدا کند، بلکه برای بازسازی دولت و کشور لبنان تلاش می‌کند.

■ **ترامپ: از مخالفانم متفرّغ و نمی‌توانم آنها را تحمل کنم!**
دونالد ترامپ در مراسم یادبود «چارلی کرک» گفت که از مخالفانش متفرّغ است و نمی‌تواند آنها را تحمل کند.

به گزارش روسیا الیوم، دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا روز گذشته به مراسم یادبود چارلی کرک حاضر شد و به تلاش‌های کرک برای پیروزی‌اش در انتخابات ریاست جمهوری اشاره کرد. ترامپ در این مراسم گفت که آمریکا در غم و شوک به‌سر می‌برد. دونالد ترامپ در مراسم یادبود چارلی کرک در واکنش به صحبت‌های اریکا، همسر کرک که خواستار بخشش قاتل شده بود، گفت: او از مخالفان خود متفرّغ نبود. او بهترین‌ها را برای آنها می‌خواست! اما من از مخالفانم متفرّغ و برای آنها بهترین‌ها را آرزو نمی‌کنم. به هر حال من نمی‌توانم مخالفانم را تحمل کنم.